

BOLAÑO U BLANESU, LJETO 1996.

ta mlada Njemica na rolama
u crvenim tajicama
sa Sony discmanom u šaci
i cigaretom među drskim usnama

to bi lako mogla biti tvoja Frau Tod
na ljetnim ferijama:
lijepa Heidi iz Mannheima
što uz disonantni Sonic Youth

ispisuje savršene piruete
na parkiralištu auto-kampa
dok joj oči sijevaju duboko
u prošlost kao svjetla stroboskopa

nad prašnjavim fasciklima Gestapoa...
nema sumnje zavrijedit će sedam sati
čistog erosa uzmete li oboje
po pola ecstasyja

jer ti si taj noćni portir njene požude
veliki mag sunčane Katalonije
koji će joj proširiti historijske obzore:
od Dunquerquea do Pearl Harbora

marksist je uvijek marksist
čak i u postelji kad pogleda čvrsto upravljenog
u budućnost nemilice kovitla
plavi arijeviski pepeo pred sobom

sve da bi nakon duge
i bespoštedne klasne borbe
tvoj tantrčki san o revoluciji
nabujao poput cepelina

duboko u njezinim zjenama
i na koncu prasnuo kao ružičasti prezervativ
– lubenica
na usijanom pločniku Blanesa.